

Art. 6. 1. Znosi się komisje orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodach i prezydentach miast będących organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. W przedmiocie uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia kolegium orzeka sąd wojewódzki w składzie trzech sędziów, stosując odpowiednio przepisy art. 112—117 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, a w zakresie nie unormowanym w tych przepisach — przepisy Kodeksu postępowania karnego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do prawomocnych orzeczeń inspektora pracy.

Art. 7. Sprawy, w których nie zostały rozpoznane środki zaskarżenia przez kolegia przy wojewodach oraz prezydentach miast będących organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego od orzeczeń kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń, i sprawy, w których postępowanie toczy się przed komisjami orzecznictwa do spraw wykroczeń, przekazuje się odpowiednio właściwym sądom rejonowym i wojewódzkim.

Art. 8. 1. Kompetencje terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego i wojewódzkiego w zakresie obsługi prawnej i biurowej kolegiów do spraw wykroczeń oraz komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń, jak również wykonywania wydanych przez nie rozstrzygnięć, przejmują sądy rejonowe.

2. Pracownicy urzędów terenowych organów, o których mowa w ust. 1, stają się pracownikami sądów rejonowych. Mogą oni, w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, złożyć pisemne oświadczenie prezesowi sądu rejonowego o odmowie zatrudnienia. W tym wypadku stosunek pracy rozwiązuje się z upływem trzech miesięcy od dnia

złożenia oświadczenia, a rozwiązanie stosunku pracy pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez zakład pracy za wypowiedzeniem w związku z likwidacją zakładu pracy.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, zachowują przez okres sześciu miesięcy prawo do wynagrodzenia odpowiadające stanowisku, które dotychczas zajmowali, gdy obejmą w sądach rejonowych stanowiska, na których przysługuje niższe wynagrodzenie zasadnicze, niższy dodatek funkcyjny lub jeżeli dodatek funkcyjny nie przysługuje.

Art. 9. Zarządy gmin w ramach zadania zleconego z zakresu administracji rządowej zapewniają lokale wraz z odpowiednim wyposażeniem, niezbędne do działalności kolegiów do spraw wykroczeń.

Art. 10. 1. Dochody i wydatki związane z działalnością kolegiów do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych stają się dochodami i wydatkami budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Sprawiedliwości. Etaty i środki na wynagrodzenia przekazuje się temu ministerstwu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do etatów i środków finansowych związanych z funkcjami nadzoru nad kolegiami do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych.

Art. 11. Użyte w dotychczasowych przepisach dotyczących działalności kolegiów do spraw wykroczeń wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

252

USTAWA

z dnia 8 czerwca 1990 r.

o przywróceniu Akademii Wychowania Fizycznego nazwy „Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie”.

Art. 1. Akademii Wychowania Fizycznego im. gen. broni Karola Świerczewskiego w Warszawie przywraca się nazwę „Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

253

USTAWA

z dnia 21 czerwca 1990 r.

o zmianie niektórych ustaw dotyczących samorządu terytorialnego.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95 i Nr 34, poz. 199) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli siedziba rady gminy znajduje się w mieście położonym na terytorium tej gminy, rada nosi nazwę rady miejskiej.”;

- 2) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Burmistrz jest przewodniczącym zarządu w gminie, w której siedziba władz znajduje się w mieście położonym na terytorium tej gminy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
 „2. Pracownicy zatrudnieni w dotychczasowych urzędach terenowych organów administracji państwowej, którzy zgodnie z ust. 1 zdanie pierwsze stali się pracownikami samorządowymi, zachowują uprawnienia wynikające z przepisów szczególnych do dnia nawiązania nowych stosunków pracy na dalszy okres albo do dnia wcześniejszego rozwiązania lub wygaśnięcia stosunków pracy zgodnie z ust. 1 zdanie drugie i trzecie”;
- 2) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznacza się jako ust. 3 i 4.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
 „Uchwały wojewódzkich rad narodowych w sprawie zmiany granic miast i gmin zachowują ważność, nawet jeżeli ich wejście w życie miałyby nastąpić po dniu wejścia w życie ustawy.”;
- 2) w art. 17 w ust. 1 wyrazy „art. 8, art. 14 i art. 15” skreśla się;

- 3) w art. 22;
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
 „2. Poza osobami, o których mowa w ust. 1, do czasu wyboru wójta, burmistrza lub prezydenta miasta ich funkcje mogą również pełnić w zakresie swojej dotychczasowej właściwości oraz posiadanych dotychczas uprawnień:
- 1) osoby pełniące funkcje terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej oraz kierowników urzędów stanu cywilnego i ich zastępców,
 2) osoby upoważnione do załatwiania określonych spraw na podstawie art. 135 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 3 albo art. 268ª Kodeksu postępowania administracyjnego”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198) w art. 45 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „do dnia” zastępuje się wyrazami „po dniu”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 27 maja 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1990 r.

w sprawie zasad ustalania i wypłacania dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 lit. a) ustawy budżetowej na rok 1990 z dnia 23 lutego 1990 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania i wypłacania dotacji przedmiotowych podmiotom gospodarczym.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podmiocie gospodarczym — rozumie się przez to osoby prawne, państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą oraz osoby fizyczne wykonujące działalność w imieniu jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy agencyjnej lub na warunkach zlecenia; za podmiot gospodarczy uważa się również zakład sporządzający samodzielnie bilans;
- 2) wyrobie — rozumie się przez to również towary i usługi;

- 3) cenie sprzedaży — rozumie się przez to:
- a) cenę, po której wyrób jest sprzedawany, pomniejszoną o ewentualne marże handlowe,
 b) cenę (opłatę) za usługi lub stawkę taryfową.

§ 2. 1. Podstawę obliczenia należnej dotacji (podstawę dotowania) stanowi:

- 1) ilość sprzedanych lub zakupionych wyrobów — jeżeli stawka dotacji została określona kwotowo lub w formie różnicy ceny;
 2) obrót ze sprzedaży wyrobów dotowanych, obliczony według cen sprzedaży — jeżeli ustalono procentową stawkę dotacji.
2. Dotacji nie udziela się do wyrobów:
- 1) sprzedawanych na eksport,